

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus, quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem promovendam sunt usi ; Malorvm Qvoqve Sacerdotvm infelici interitu, radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

Membrum 11. De ordinatione Presbyteri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48600)

ditati, & tuæ majestatis gratiam possint acquirere, & bene vivendi aliis exemplum præbere. Per Dominum &c.

OREMUS.

Domine Sancte, Pater Fidei, spei, & gratiæ, & profectuum remunerator, qui in cælestibus & terrenis Angelorum ministeriis ubique dispositis, per omnia elementa voluntatis tuæ diffundis effectum, hos quoque Famulos tuos spirituali dignare illustrare affectu, ut tuis obsequiis expediti, sanctis Altaribus tuis ministri puri accrescant, & indulgentiâ tuâ puriores, eorum gradu, quos Apostoli tui in septenarium numerum beato Stephano Duce ac prævio, Spiritu Sancto Authore, elegerunt, digni existant, & virtutibus universis, quibus tibi servire oportet, instructi tibi complaceant. Per Dominum &c.

T Qui proinde cum ipsa impositione manus rectè materia hujus Sacramenti ab Authoribus dicitur.

XI. Deinde cùm tempus fuerit, aliquis de noviter ordinatis dalmatica indutus Evangelium dicit. Ordinati autem statim, suggerente Archidiacono, redeunt ad loca sua.

MEMBRUM XI.

DE ORDINATIONE PRESBYTERI.

I. **P**ro ordinatione Presbyterorum v. parentur oleum Catechumenorum, Calix cum vino & aqua, Patena & hostia desuper posita; medulla panis, & bacile cum buccali pro manibus abluendis, quas singuli ad suas mappulas extergunt.

V. Quod nomen Græcè *Seniorem* significat, ut vel ex ipso suo nomine discant Sacerdotes, non tam annorum & ætatis, quàm morum, sapientiæque canitiem & maturitatem procurare, levitando videlicet omnia levia, scurrilia, & Sacerdotii majestate indigna colloquia, vel contubernia,

II. Dia-

II. Diaconis ordinatis, Pontifex ad sedendum in sede sua vel faldistorio, in plano juxta cornu Epistolæ accedit, & cantatur Tractus usque ad ultimum versum exclusivè, vel si sit intra octavam Pentecostes, Tractus & sequentia usque ad ultimum versum exclusivè. Interim accedunt duo Capellani cum libro & candela ante Pontificem, qui ex eo legit ipsum Tractum, & sequentiam usque ad ultimum versum exclusivè. Deinde Pontifex cum mitra revertitur ante Altare, ubi sedet super faldistorium. Tunc Archidiaconus vocat. x. Ordinandos voce intelligibili dicens:

Accedant, qui ordinandi sunt ad ordinem Presbyteratus.

Et mox nominatim leguntur per Notarium, prout supra dictum est, nullam tamen de titulo facta mentione.

Tunc illi more Diaconorum parati, amictu, albâ, cingulo, stolâ & manipulo, tenentes planetas super brachium sinistrum complicatas, & in manu dextra candelas ac mappulas albas pro ligandis manibus ad Pontificem accedunt, & coram eo in modum coronæ se disponunt.

X. Quæ vocatio significat, neminem à seipso Sacerdotium assumere, neminem ex favore nominari, neminem non vocatum à DEO ultro ingerere se debere; non enim quisquam sibi sumit honorem (Sacerdotii) sed qui vocatur à DEO tanquam Aaron, quemadmodum monet Apostolus. Hebr. 5.

III. Tunc Archidiaconus præsentat & ordinandos Pontifici dicens:

Reverendissime Pater, postulat sancta Mater Ecclesia Catholica, ut hos præsentés Diaconos ad onus Presbyterii ordinetis.

E:

Et Pontifex interrogat dicens:

Scis illos esse dignos?

Respondet Archidiaconus,

Quantum humana fragilitas nosse finit, & scio, & iustificor ipsos dignos esse ad hujus onus officii.

Pontifex dicit: Deo gratias, & annuntiat Clero ac Populo dicens:

Quoniam, Fratres carissimi, rectori navis, & navigii deferendis eadem est vel securitatis ratio, vel communis timoris; par eorum debet esse sententia, quorum caput communis existit. Neque enim fuit frustra à Patribus institutum, ut de electione illorum, qui ad regimen Altaris adhibendi sunt, consulatur etiam Populus. a. quia de re tanta & conversatione presentandi, quod nonnunquam ignoratur à pluribus, scitur à paucis; & necesse est, ut facilius ei quis Obedientiam exhibeat Ordinato, cui assensum præbuit ordinando. Horum siquidem Diaconorum in Presbyteros, auxiliante Domino, ordinandorum conversatio (quantum mihi videtur) probata & DEO placita existit, & digna, ut arbitror, Ecclesiastici honoris augmento. Sed ne unum fortassis, vel paucos, aut decipiat assensio, vel fallat affectio, sententia est expetenda multorum. Itaque quid de eorum actibus aut moribus noveritis, quid de meritis sentiatis, libera voce pandatis, & his testimoniis Sacerdotii magis pro merito, quam affectione aliquam tribuatis. Si quis igitur aliquid habet contra illos, præ DEO, & propter DEUM, cum fiducia exeat, & dicat: Verumtamen memor sit conditionis suæ.

2. Quæ presentatio sit nomine Ecclesiæ, cujus solius ordinandos presentare Pontifici, qui vices DEI gerit, à quo omnis, ut antè dictum est, vocatio & electio fieri solet, ac quæ adeò nemo eidem presentari debet, nisi quem DEUS electus gerit.

4. Quia ex Apostoli sententia 1. Tim. 3. oportet illum testimonium habere bonum ab his, qui foris sunt, id est, extra Ecclesiam, (ut sunt Infideles) aut Clerum, ut sunt Laici Christiani. Unde & in prima ordinatione Diaconorum jam Apostoli delectum & præsentationem Populo reliquerunt dicentes: *Considerate* (id est, eligite) *viros boni testimonii septem, plenos spiritu sancto*, Act. 6. idque deinceps semper observatum fuisse, ut in consecratione Episcoporum & Presbyterorum Populi approbatio & consensus requireretur, passim Historiæ Ecclesiasticæ scriptores testantur; cujus rei causam re-ctè Pontificale præter alias hanc etiam assignat, ne, si Pastor Populo invito obtrudatur, eidem subdi reculent, aut agere vocem illius audiant, aut ab ingrata manu salutis remedia perverto & alieno animo in perniciem animarum suscipiant.

IV. Postea Pontifex, factâ aliquâ morâ, convertens sermonem suum ad ordinandos, admonet eos dicens:

Consecrandi, Filii dilectissimi, in Presbyteratus officium, illud dignè suscipere, ac susceptum laudabiliter exequi studeatis. Sacerdotem enim oportet offerre b. benedicere c. præesse d. predicare e. & baptizare. Cum magno quippe timore ad tantum gradum ascendendum est, f. ac providendum, ut celestis sapientia, probi mores, & diuturna iustitia observatio ad id electos commendent. Unde Dominus præcipiens Moysi, ut septuaginta viros de universo Israel in adiutorium suum eligeret, quibus Spiritus Sancti dona divideret, suggessit: Quos tu nôssi, quod senes Populi sunt. g. Vos siquidem in septuaginta viris & senibus signati estis, si per spiritum septiformem. h. Decalogum legis custodientes, probi & maturi in scientia similiter & opere eritis. Sub eodem quoque mysterio, & eâdem figurâ in novo Testamento Dominus septuaginta duos elegit, ac binos ante se in prædicationem misit, ut doceret verbo simul & factò, Ministros Ecclesiæ suæ fide & opere debere esse perfectos, seu gemina dilectionis, DEI scilicet &

proximi, virtute fundatos. Tales itaque esse studentis, in adiutorium Moysi, & duodecim Apostolorum, Episcoporum videlicet Catholicorum, qui per Moysen & Apostolos figurantur, dignè per gratiam DEI eligi valeant. Hâc certè mirâ varietate Ecclesia Sancta circumdata ornatur, & regitur, cum alii in ea Pontifices, alii minoris ordinis Sacerdotes, Diaconi, & Subdiaconi, diversorum Ordinum viri consecrantur, & ex multis, & alternatim dignitatis membris unum Corpus Christi efficitur. Itaque Filii dilectissimi, quos ad nostrum adiutorium, Fratrum nostrorum arbitrium consecrandos elegit, servare in membris vestris casta & sancta vite integritatem. Agnoscite quod agitis. i. Imitamini, quod tractatis k. quatenus mortis Dominica mysterium celebrantes, mortificare membra vestra à vitiis & concupiscentiis omnibus procurate. Sit doctrina vestra spiritualis medicina Populo DEI. Sicut odor vita vestra, delectamentum Ecclesia Christi, ut prædicatione atque exemplo edificetis domum, id est, Familiam DEI, quatenus nec nos de vestra profectione, nec de tanti officii susceptione damnari à Domino, sed remunerari potius mereamur. Quod ipse nobis concedat gratiam suam. R. Amen.

B. Id est, consecrare & sacrificare Corpus, & sanguinem Christi, quod officium uti dignitate omnia alia Sacerdotum munia longissimè antecedit, ita primo quoque loco jure merito nominatur.

C. Aquam benedictam videlicet, salem, palmas, cereas & alia, pro quibus speciales benedictiones in Missalibus Ritualibus assignantur.

D. Id est, Pastorem spiritualem agere, atque adeò vestri doctrinæ, & exemplo vitæ pascere, & dirigere.

E. Quod, etsi proprium Episcoporum sit officium, uti eo colligitur, quòd, teste Possidio in vita S. Augustini, c. 1. præsentem Episcopo Sacerdotibus illicitum fuerit concionari.

hodie tamen, cum Episcopi raro ipsimet prædicent, proprium hoc Sacerdotum munus est, ob quam causam ante Evangelium ordinantur, ut vel ex ipso hoc ritu moneantur, quod ad Evangelium & Verbum DEI prædicandum paratos exhibere se debeant.

F. Quod iterum propriè convenit Sacerdoti, Diacono verò non nisi in absentia illius. Et si verò horum quinque duntaxat Officiorum in Pontificali fiat mentio, negari tamen non potest, etiam munus Sacramenta Pœnitentiæ & Eucharistiæ administrandi convenire, sed quæ forte omissa fuerint, eo quod ad tertium officium aliquo modo revocari queant.

G. Non utique ob decrepitam duntaxat ætatem, sed Sapientiz, morumque maturitatem atque canitiem.

H. Id est, septem dona Sapientiæ, Intellectus, Scientiæ, Consilii, Fidei, Fortitudinis, Timoris, & Pietatis.

I. Si enim olim, cum Diis Sacrificia immolabantur, Præco clamare jussus est: Age, quod agis. Quanto magis, cum Sacerdos Christianus ad Sacrificium, quod Ethnica ac profana sacrificia dignitate infinities excedit, offerendum inungitur, meminisse debet, quale munus nanciscatur.

V. Si non sint factæ ordinationes Subdiaconorum, vel Diaconorum, dicuntur Litaniz, ut supra in Ordinatione Subdiaconorum dictum est.

VI. Posthæc surgunt omnes, & ordinandis coram Pontifice binis & binis successivè flectentibus, Pontifex stans ante faldistorium suum cum mitra, & nulla oratione, nullòque cantu præmissis, imponit simul utramque manum super caput cujuslibet ordinandi successivè, nihil dicens. Idemque faciunt post eum omnes Sacerdotes, qui adsunt; & quorum tres aut plures planetis vel saltem cum stolis parati, si commodè fieri potest, esse deberent. Quo factò, tam Pontifex, quàm Sacerdotes tenent manus dexteras extensas super illos, & Pontifex stans cum mitra dicit:

Oremus, Fratres carissimi, DEUM Patrem Omnipotentem, ut super hos Famulos suos, quos ad Presbyterii munus elegit, caelestia dona multiplicet, & quod ejus dignatione suscipiunt, ipsius consequantur auxilio. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

K. Unde, quia hæc impositio manuum non à solo Episcopo fieri consuevit, nec certa forma adhibetur, merito ceremonialis duntaxat, & non essentialis dicitur, quâ Pontificis electionem ordinandorum in Presbyteros insinuat, & in Presbyteri nomine Cleri & Ecclesiæ se ratum habere Pontificis judicium, & in electionem consentire testatur. Cur autem in ordinatione Diaconi solus Pontifex, hic autem ceteri reliqui Sacerdotes manus imponant ordinando, fieri censendum est, vel ad uberiorem Sacerdoti conferri solitam gratiam significandam; vel ut indicetur, Sacerdotem ordinatum consortium aliorum Sacerdotum admitti.

VII. Pontifex depositâ mittâ conversus ad Altare dicit:

OREMUS.

Et Ministri: Flectamus genua.

R. Levate.

Et mox conversus ad ordinandos dicit.

Exaudi nos, quesumus, Domine, DEVS noster, super hos Famulos tuos bene & dictionem Sancti Spiritus & gratia Sacerdotalis infunde virtutem, ut, quos tuæ pietatis aspectibus offerimus consecrandos, perpetua misericordie largitate prosequaris. Per Dominum nostrum IESUM Christum Filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitate ejusdem Spiritus sancti DEVS,

Tum extensis manibus ante pectus dicit:

Per omnia secula seculorum.

R. Amen.

Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Sursum corda.

R. Habemus ad Dominum.

Gratias agamus Domino DEO nostro.

R. Dignum & iustum est.

Verè dignum & iustum est, æquum & salutare, nos tibi semper & ubique gratias agere, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne DEUS, honorum author, & distributor omnium dignitatum, per quem proficiunt universa; per quem cuncta firmantur, amplificatis semper in melius nature rationalis incrementis, per ordinem congrua ratione dispositum. Unde & Sacerdotales gradus, & officia Levitarum, Sacramentis mysticis instituta creverunt, ut, cum Pontifices summos regendis Populis prefecisses, ad eorum societatis & operis adiumentum, sequentis Ordinis viros, & secunda dignitatis eligeres. Sic in eremo per septuaginta virorum prudentium mentes, Moysi spiritum propagasti, quibus ille adiutoribus usus, in Populo innumeras multitudines facile gubernavit. Sic & in Eleazarum & Ithamarum Filios Aaron paterna plenitudinis abundantiam transfudisti; ut ad hostias salutare, & frequentioris officii Sacramenta, Ministerium sufficeret Sacerdotum. Hæc providentia, Domine, Apostolis Filii tui Doctores fidei comites addidisti, quibus illi orbem totum secundis prædicationibus impleverunt. Quapropter infirmitati quoque nostræ, Domine, quasumus, hæc adiumenta largire; qui, quanto fragiliores sumus, tanto his pluribus indigemus. Da, quasumus, omnipotens Pater, in hos Famulos tuos Presbyterii dignitatem, innova in visceribus eorum Spiritum sanctitatis, ut acceptum à te, DEUS, secundi meriti munus obtineant, censuramque morum exemplo sua conversationis efficiant. Sine providi Cooperatores Ordinis nostri, elu-

ceat in eis totius forma iustitia, ut bonam rationem de compensationis sibi credita reddituri, aeterna beatitudinis præmia assequantur. Per eundem &c.

VIII. Pontifex sedet acceptâ mitrâ, & reflectit orarium l. sive stolam ab humero sinistro cuiuslibet, capiens partem, quæ retro pendet, & imponens super dextrum humerum, aptat eam antepectus, in modum Crucis, singulis dicens:

Accipe jugum Domini, in. jugum enim ejus suavis est, & onus ejus leve.

L. Sic stolam vocat Romanus Ordo, teste Gavanto tit. 1. n. 3. lit m. vel quia Oratorum seu Prædicatorum habitus est, ut Alcuinus putat; vel quia in Oratione portatum adhibetur, ut Ven. Beda existimat.

M. Ut inde discat, quemadmodum jugum à duobus conjugatis animalibus portatur, ita hoc quoque jugum à se Sacerdote solo, sed etiam DEO per auxilium suum operante portatum iri; atque adeò sicut cum duo animalia diversarum virium. unum magnum & robustum valde, alterum parvum & debile eidem jugo innectuntur, totum ferè onus grandiori incumbit, levisque adeò labor minori accipitur, ita & in Sacerdotalibus functionibus majorem oneris partem DEO incubiturum, non nisi minorem verò ipsi præstitero, unde jugum suave & onus leve dicitur.

IX. Postea imponit cuilibet successivè Calicem lami n. usque ad scapulas (quam quilibet tenet super humeros complicatam à parte anteriori dextrorsum pendentem) singulis dicens:

Accipe vestem Sacerdotalem, per quam caritas innotescit; potens est enim DEUS, ut augeat tibi caritatem & opus perfectum.

R. DEO gratias.

N. Sic iterum Ordo Romanus vocat, eò quòd in vestem velut parva quâdam casa habitat Sacerdos, ut aliqui apud Gavantum l.c. n. 5. putant. Significat autem vestem nuptiam

lem caritatis, quâ Sacerdos ante & retro, erga DEUM sci-
licet, & proximum, ardere debet. Aliam adhuc significatio-
nem affert Thomas de Kempis lib. de imitatione Christi,
cap. 1. 4. c. 5. sic loquitur: Sacerdos sacris vestibus indutus
Christi visces gerit, ut DEVM pro se, & pro omni populo
suppliciter & humiliter roget. Habet ante se & retro Do-
minica Crucis signum ad memorandam jugiter Christi Pas-
sionem. Ante se Crucem in Casula portat, ut Christi vesti-
gia diligenter inspiciat, & sequi ferventer studeat; post se
Cruce signatus est, ut adversa qualibet ab aliis illata ele-
menter pro DEO toleret. Ante se Crucem gerit, ut propria
peccata lugeat; post se, ut aliorum etiam commissa per
compassionem desinat, & se medium inter DEVM & pecca-
torem constitutum esse sciat, nec ab oratione & oblatione
sancta torpescat, donec gratiam & misericordiam impe-
trare mereatur.

X. Surgit Pontifex sine mitra & omnibus ge-
nita flectentibus, dicit:

DEUS sanctificationum omnium Author, cujus ve-
ra consecratio, plenâque benedictio est, tu, Domine, su-
per hos Famulos, quos ad Presbyterii honorem dedica-
mus, munus tua bene \times dictionis infunde, ut gravitate
etiam & censura vivendi probent se seniores, his in-
stanti disciplinis, quas Tito & Timotheo Paulus expo-
nit, o. ut in lege tua die ac nocte meditantes, quod le-
gerint, credant: quod crediderint, doceant: quod do-
cuerint, imitentur, Iustitiam, Constantiam, Misericor-
diam, Fortitudinem, ceterasque virtutes in se ostendant,
exemplo prabeant, p. admonitione confirment, ac pu-
rum & immacularum Ministerii sui donum custodiant;
& per obsequium plebis tuae panem & vinum in Corpus
& Sanguinem Filii tui immaculata benedictione trans-
formet, & inviolabili caritate in virum perfectum, i. 2
mensuram ætatis plenitudinis Christi in die justis & eter-

ni iudicii DEI, conscientia pura, fide vera, Spiritu sancto pleni resurgant. Per eundem &c.

O. Præcipue in prima Epistola ad Timotheum c. 3. & Et in secunda c. 2. & 3. Et in Epistola ad Titum c. 1.

P. Id est, incitent, validiora enim sunt exempla, quam verba; & plenius opere docetur, quam voce, inquit rector S. Leo in serm. de jejun. Nec difficile æstimatur, quod factum conspicitur, teste S. Ambrosio.

XI. Tunc Pontifex sine mitra ante Altare conversus, flexis genibus incipit alta voce, schola prosequente, hymnum, *Veni Creator Spiritus*. Dispositis primo versu, surgit Pontifex, & sedet in Faldistorio cum mitra, & depositis chirothecis, & annulo Pontificali reassumpto, ponitur ei gremiale q. sive manipula super gremium, & singuli Ordinandi successim coram eo genuflectunt, & Pontifex cum oleo Catechumenorum inungit unicuique ambas manus simul junctas in modum Crucis, producendo de pollice suo dextro in dictum oleum intincto duas lineas, videlicet à pollice dextræ manûs usque ad indicem sinistræ, & à pollice sinistræ usque ad indicem dextræ, unguendo mox totaliter palmas, & cæcens, dum quemlibet inungit:

Consecrare, & sanctificare digneris, Domine, manus istas per istam unctionem, & nostram benedictionem.

Pontifex producit manu dextra signum Crucis super manus illius, quem ordinat, & prosequitur

Ut, quacunq; benedixerint, benedicantur; & quacunq; consecraverint, consecrentur, & sanctificentur in nomine Domini nostri IESU Christi.

Et quilibet Ordinandus responder: *Amen.*

Q. Sic dictum, quia super gremium Episcopi ponitur manus casulæ imponendo, eandem conimaculet.

XII. Tum Pontifex claudit, seu jungit manus cujuslibet successivè, quas sic consecratas aliquis Ministrorum Pontificis albo panniculo lineo, simul videlicet dextram super sinistram alligat, & mox unusquisque ad ordinem suum redit, & sic clausas & alligatas manus tenent. Omnium manibus unctis & consecratis, Pontifex pollicem mitrâ panis tergit; tum tradit cuilibet successivè calicem cum vino & aquâ, & patenam superpositam cum hostia, & ipsi illam accipiunt inter Indices & medios digitos, & cuppam calicis & patenam simul tangunt, Pontifice singulis dicente:

Accipe potestatem, offerre Sacrificium DEO, Missâque celebrare, tam pro vivis, quàm pro defunctis in nomine Domini. Amen.

XIII. His peractis Pontifex lavat manus cum medulla panis, & aqua lotionis hujusmodi projicitur in sacarium. Deinde cum mitra revertitur ad sedem suam, vel faldistorium in cornu Epistolæ in plano sibi paratum, ubi sedet cum mitra. Et Chorus cantat ultimum versum vel Tractus, vel sequentiæ sive *Alleluja* legit etiam secretè *Munda cor meum*, atque Evangelium. Interea unus ex Diaconis noviter ordinatis accedit ad Altare cum textu Evangelii ante pectus, dicit: *Munda cor meum*: & cantat Evangelium.

XIV. Interim parantur per Ministros Hostiæ super Altare pro numero Ordinatorum in Ordinibus Sacris, qui omnes communicare debent, & proceditur in Missa ordine solito. Interea dum Offertorium canitur, vel etiam priùs, ordinati Sacerdotes 7. poterunt lavare manus suas cum medulla panis, & aquâ bene mundare, atque extergere mappulis illis, quibus ligatæ erant, & aqua

ablutionis hujusmodi projicitur in sacrarium. Pontifex
verò offertorio lecto, acceptâ mitrâ vadit ad faldistorium
riam ante medium Altaris, & ibi sedens accipit Offer-
torium ab omnibus Ordinatis, qui omnes accedunt
& bini ad Pontificem, coram quo genuflexi offerunt
li singulas candelas accensas, & osculantur ejus manum
primò Presbyteri, tum Diaconi successivè, & alii
ordine.

R. Quales quidem rellè jam vocantur, quia licet non
completè & quoad omnem extensionem sint Sacerdotes,
tamen veri Sacerdotes quoad essentiam, cum habeant vi-
cedentis ordinationis potestatem consecrandi, quæ distinguit
Sacerdotem à Diaconis & Subdiaconis.

XV. Accepto singulorum Offertorio, Pontifex
vat manus, & surgit sine mitra, ac tollitur faldistorium
& prosequitur Missam. Presbyteri verò ordinati per
Pontificem vel hinc & inde, ubi magis commodum
rit, in terra genuflexi habeant libros coram se dicentes
Suscipe sancte Pater &c. & omnia alia, prout dicit Pon-
tifex: qui tamen benè advertat, quòd secretas mor-
dicat, & aliquantulum altè, ita ut Ordinati Sacerdotes
possint secum omnia dicere, & præsertim verba con-
secrationis, quæ dici debent eodem momento s. per
dinatos, quo dicuntur per Pontificem.

S. Quantum fieri potest; aut cerè caveant, ne ante Pon-
tificem quisquam verba consecrationis absolvat, ne Pontifex
non consecrando Sacrificium imperfectum aut nullum offe-
rat, cum probabilis sit sententia, illum solum verè consecra-
re, qui primus formulam consecrationis absolvit.

XVI. Secreta pro Ordinatis, quæ dicitur cum Se-
creta Missæ dici sub uno *per Dominum &c. t.*

Tuis, quesumus, Domine, operare mysteriis, ut hæc

in uera dignis mentibus offeramus. Per Dominum
nostrum &c.

Intellige postremâ secretâ, si plures sint; nam prima,
si plures sint, semper sub uno per Dominum dicitur.

XVII. Cùm Pontifex dixerit Orationem *Domine
IESU Christe*, osculatur Altare, & dat primò ex singu-
lis Ordinatis cujuslibet Ordinis sacri ad eum accedenti,
& Altare prius ad dextram Pontificis deosculanti pacem
dicens: *Pax tecum*, cui ille respondet: *Et cum Spiritu
sancto*. Et quilibet illorum dat sequenti sui Ordinis se-
cum Ordinato, & ille alteri, & sic usque ad ultimum
continuatur. Si autem Ordinatorum parvus sit nume-
rus, Pontifex poterit Pacem dare singulis. Postquam
verò Pontifex se communicaverit, & totum sanguinem
sumpserit, priusquam digitos abluat, accedunt ante Al-
tare Presbyteri, deinde Diaconi, tandem Subdiaconi,
quibus ordinatè dispositis & genuflexis, Pontifex factâ
reuerentiâ Sacramento, & aliquantulum versus cornu
Evangelii se retrahens, ad eos se convertit, & singuli ex
Diaconis, & Subdiaconis tantùm dicunt submissa voce.
Confiteor DEO Omnipotenti &c.

Et si Officium fiat in cantu unus de Ordinatis illud
cantat.

Ita tamen, ut audiri ab adstantibus queant.

XVIII. Et Pontifex stans capite detecto, versus ad
eos dicit intelligibili voce, nisi Officium fiat in cantu.
Miserereatur, Indulgentiam &c. & manu dextra signum
Crucis super eos communiter producit.

XIX. Presbyteri ante communionem non dicunt
confessionem, nec datur eis Absolutio, quia conce-
lebrant Pontifici: propterea si non adsunt alii
ordi-

ordinati; Confessio & Absolutio prædictæ ordi-
nantur.

XX. Tum accedunt singuli ordinati ad sup-
remum gradum Altaris. Pontifex verò ponit plus
Hostias consecratas super Patenam, quam ori cuius
libet communicandi supponit, & singulos commu-
nicat dicens: *Corpus Domini nostri &c.* Quibus
respondet *Amen.* & priusquam communionem
faciat, manum Pontificis Hostiam tenentem oscu-
latur. Unus Ministrorum Pontificis stat juxta cornu
Epistolæ Altaris, calicem habens non illum, quo
Pontifex celebravit, sed alium cum vino
mappulam mundam in manibus, ad quem singuli
communicati accedunt, & se purificant, os ablu-
gunt, & ad partem se locant. Omnibus commu-
nicatis Pontifex extergit Patenam super Calicem
super eum digitos abluit, sumit ablutionem
accipit mitram, & lavat manus. Pontifex loris
in manibus, mitrâ depositâ, stans in cornu Epistolæ Al-
taris, versus ad illud, inchoat in cantu, schola pro-
sequente, Responsorium, quod à Septuagesima usque
ad Pascha dicitur sine *Alleluja.*

*Jam non dicam vos Servos, sed Amicos meos, quia
omnia cognovistis, quæ operatus sum in medio vestri-
rum. Alleluja. Accipite Spiritum Sanctum in vobis Paracleti.
Ille est, quem Pater mittet vobis. Alleluja. Vos Amici
mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio vobis. Accipite
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. Ille
quem &c.*

XXI. Incepto Responso, Pontifex accipit
mitrâ, vertit se ad Presbyteros ordinatos, qui ante
Altare coram ipso stantes profitentur fidem, quæ

prædicaturi sunt, dicentes: *Credo in DEUM Pa-*
trēm &c. Quo finito, Pontifex cum mitra sedens
super faldistorium ante medium Altaris, imponit
ambas manus *v.* super capita singulorum coram eo
genuflectentium dicens cuilibet,

Accipe Spiritum Sanctum, quorum remiseris peccata,
remittuntur eis; & quorum retinueris, retenta sunt. z.

X. Quæ est altera partialis materia hujus Ordinis, quam
solam habemus ab Apostolis, de qua S. Paulus ad Timothe-
um 1. c. 5. scribens dixit: *Nemini manus citò imposueris,*
hoc est, ordinaueris. Et 2. ad Tim. 1. *Moneo te, ut resuscites*
gratiam, quæ est in te per impositionem manuum mearum.
Unde Græci hanc solam impositionem, quam *Χειροθεσία*
vocant, pro materia hujus Ordinis agnoscunt.

Z. Per quam formulam potestas administrandi Sacrame-
tum Penitentiae confertur. Et quia remissio peccatorum, &
infusio gratiæ communiter Spiritui Sancto velut divino a-
mori & supremæ ac substantiali Bonitati tribuitur, ideo ut
Author hujus potestatis & effectus significetur, rectè præmit-
titur: *Accipe Spiritum Sanctum.*

XXII. Deinde explicans casulam, quam unus-
quisque habet super humeros complicatam, induit
illâ quemlibet dicens: *a.*

Stola innocentiae induat te Dominus.

A. Quæ explicatio significare videtur completum hæc
novâ potestate concessa Sacerdotium esse, dum non in verum
dantur, sed mysticum etiam Corpus potestas illi concessa
est.

XXIII. Et mox iterum unusquisque ad Pontifi-
cem accedit, & genuflexus ponit manus suas junctas
inter manus Pontificis dicentis cuilibet, si suus est
Ordinarius.

Promittis mihi, & Successoribus meis reverentiam b.
& obedientiam. c.

Et

Et ille respondet : *Promitto. d.*

B. Quæ reverentia dignitatem Episcopalem exigit, non ob Personam DEI, quam gerit, ei debetur, atque adeò exigitur, ut non tantùm interiùs debitam de illo æstimationem concipiat, sed eandem etiam externis reverentiæ signis demonstrat.

C. Quæ auctoritatem ac potestatem Episcopalem respicit, exigitque, ut Presbyter, sicut ex potestate sæculari extrahitur, est per Ordinationem, atque non alium, quàm Episcopum, superiorem immediatum agnoscit, ita ei perinde in omnibus obediatur, quemadmodum sæculares suis superioribus obediunt, cum ad omnes pertineat adhortatio D. Petri 1. c. 1. monentis, ut in omni timore Dominus non tantùm bonis modestis, sed etiam dyscolis obedientia exhibeatur.

D. Quæ promissio olim scripto & cum juramento firmata (uti ex Concilio Toletano II. colligitur) nunc tantùm verbis expressis requiritur verèque in conscientia obligatur. Cur autem à Presbyteris duntaxat, & non à reliquis Clericis exigatur ratio, esse videtur, quòd Sacerdotium à statu perfecto Clericalis Ordinis, ad quem omnes reliqui Clerici tendunt, constituat, atque adeò tunc merito exigatur, quando perfectionem sui status obtinuit Clericus.

XXIV. Si verò Pontifex non est, sed suus Ordinarius, dicit singulis :

Promittis Pontifici (vel Prælato) Ordinario tuo tempore existenti reverentiam & obedientiam?

Et ille respondet : *Promitto.*

Tunc Pontifex tenens manus illius inter suas osculatur e. unumquemque dicens :

Pax Domini sit semper tecum.

Et ille respondet : *Amen.*

E. Quod osculum tanti fecit S. Dionysius Areopagita c. 1. Eccl. Hier. ut per illud compleri & perfici ordinationem poteret, significatque, quòd Presbyter divina vocatione in Ordinem Ecclesiasticum cooptatus, per Sacros Ordines amantissimis DEO effectus, divinam quandam cum illo Societatem contrahat,

XXV. His expletis, & illis ad Ordinem suum re-
versis, Pontifex sedens cum mitra, & baculo admo-
net eos, dicens:

*Quia res, quam tractaturi estis, satis periculosa est,
moneo vos, ut diligenter totius Missæ ordinem, & Hostiæ
consecrationem, ac fractionem, & communionem s. ab
aliis jam doctis Sacerdotibus discatis, priusquam ad ce-
lebrandam Missam accedatis.*

*F. Id est, Ceremonias & Modum consecrationem &
alias similes Missæ actiones ritè administrandi.*

XXVI. Pontifex surgit cum mitra & baculo, &
Presbyteris coram eo adhuc genuflexis benedicit
dicens voce competenti:

*Benedictio DEI Omnipotentis, Pa- tris, & Fi- lii,
& Spiritus sancti descendat super vos, ut sitis benedi-
cti in Ordine sacerdotali, & offeratis placabiles hostias pro
peccatis atque offensionibus Populi omnipotenti DEO,
cui est honor & gloria per omnia secula seculorum.
& Amen.*

XXVII. Posthæc Pontifex, depositâ mitrâ, &
amotâ Faldistorio, convertitur ad Altare, prosequi-
tur Missam, & cantatur Communio, & dicitur hæc
Postcommunio pro Ordinatis sub uno *Per Domi-
nam &c.* cum Postcommunionem Missæ dici.

POSTCOMMUNIO.

*Quos tuis, Domine, reficis Sacramentis, continuis
omnino benignis auxiliis, ut tua Redemptionis effectum,
& mysterium capiamus, & moribus. Per Dominum &c.*

Deinde dicitur, *Benedicamus Domino, vel, Ite,
Missæ est, prout tempus requirit, & per Pontificem,
Placeat tibi sancta &c.* quo dicto Pontifex, acceptâ
mitrâ, & baculo Pastoralis, dat benedictionem soli-
tam

tam, dicens: *Sit nomen Domini benedictum &c.* tum sedet, & alloquitur Ordinato sub his verbis:

Filii dilectissimi, diligenter considerate Ordinem vos susceptum, ac onus humeris vestris impositum, & dote sanctè & religiosè vivere, atque omnipotenti DEO placere, ut gratiam suam possitis acquirere, quam vobis per suam misericordiam concedere dignetur.

Singuli ad primam Tonsuram, vel quatuor minorum Ordines promoti dicite septem Psalmos pœnitentiales, Litaniis, Versiculis, & Orationibus. Ad Subdiaconatum vel Diaconatum, nocturnum talis diei. Ad Presbyteratum verò ordinati post primam vestram Missam tres alias Missas, videlicet unam de Spiritu sancto, aliam de B. Maria semper Virgine, tertiam pro Fidelibus sanctis g. dicite, & omnipotentem DEUM etiam pro me orate.

Quod illi devotè suscipiunt, & respondent facturos.

G. Ad quas tamen Missas dicendas sub nullo peccato ligantur, uti communiter docent Authores. Sed nec immediate post primam Missam dicendæ sunt, sed si tales dies currant, quibus alioqui votivas dicere licet.

Tum Pontifex convertit se ad Altare, & dicitur submissa voce: *Dominus vobiscum: Initium sancti Evangelii &c.* signat Altare & se, & revertitur in sedem vel Faldistorium, ubi exiit vestibus sacris. Ordinati etiam ad Presbyteratum dicunt idem Evangelium, & in loco convenienti vestes sacras deponunt, & cum eis alii Ordinati.